

[Lenger]

september 1983 om, at opholdet kun skulle regnes fra den seneste indrejse, uanset at der kun var tale om en relativt kort afbrydelse af et årelangt ophold, og uanset at tilknytningen var opretholdt under afbrydelsen, påpeger anklagemyndigheden selv i sit kæreskrift til landsretten, at der ikke af forarbejderne til bestemmelsen kan udledes noget om den situation, at et ophold har været afbrudt. Det gør det for os at se noget mere påtrængende, at man præciserer disse forhold, end alene dette, at der foreligger en enkelt sag.

Dertil kommer, at vi mener, at de ansætter til en praksis, som vi har set, er i strid med de intentioner, som flertallet havde i folketinget. Netop dette, at vi ser på forholdet til familie, ægtefælle, børn, var jo noget, som også sidste år var meget stærkt inde i overvejelserne, og vi har tilladt os at fortolke det, der dengang blev sagt, på den måde, at praksis er ved at udvikle sig i strid med de intentioner, som forelå, og så mener vi ikke, at man bare kan vente på, at der danner sig en praksis. Det ser ud til, at den går den forkerte vej.

Ministeren var også med slet skjult skadefryd inde på, at ophold af kortvarig karakter i udlandet, som vi har formuleret forslaget, ikke længere kunne medregnes. Nu er det vist meget sjældent, det vil være aktuelt at anvende det, men vi vil meget gerne ændre på vores forslag, sådan at der ikke bliver tale om en stramning, og gerne imødekomme ministerens indvending på det punkt; det er helt sikkert.

Det, jeg synes var det væsentligste i ministerens indlæg, var, at han meget klart sagde, at der, som han fortolkede lovteksten, skal tages hensyn til de familiære forhold og tages et selvstændigt hensyn til, om en udvisning vil virke som en straf på de tilbageblevne i familien. Sådan læser vi ikke det, der står, men vi er meget glade for, at ministeren sagde det i dag. Det er åbenbart ikke helt klart, men vi håber, at ministerens udtalelse vil blive hørt rundt omkring. Det eneste, vi så kan undre os over i denne forbindelse, er, hvorfor man ikke kunne præcisere det, når det ser ud, som om praksis går den anden vej.

Om hr. Torben Lunds indlæg vil jeg gerne sige, at han, skønt han forsøgte at skjule det, ikke helt kunne skjule, at han var positiv over for indholdet i forslaget, og det er selv-

følgelig udmærket. Også hr. Torben Lund pegede på ministerens fortolkning af § 26. Og det synes jeg er udmærket. Det er vel sådan med hr. Torben Lund, at viljen ser Vorherre på, så vi er meget spændt på, hvad det er for et fortolkningsbidrag, hr. Torben Lund vil bidrage med på et senere tidspunkt, eventuelt i forbindelse med retsudvalgets betænkning.

Hr. Bjørn Elmquist var også inde på spørgsmålet om, at der kun er gået kort tid, og at man mangler en fast domspraksis. Det har jeg omtalt, men jeg synes faktisk, at hr. Bjørn Elmquist kunne have sagt lidt om, hvordan han egentlig mener tilhørsforholdet til det danske samfund og muligheden for at sammenlægge flere forskellige ophold skulle være ved en stillingtagen til, hvor lang tid den pågældende har opholdt sig her i landet.

Til fru Ebba Strange vil jeg gerne sige tak for en positiv modtagelse. Jeg er enig med fru Ebba Strange i, at der faktisk står de sidste 7 år, og det kan man meget dårligt fortolke sig ud af. At der er gjort et forsøg nu, synes vi da er positivt, men det står der faktisk.

Endelig vil jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er glad for, at også hr. Bernhard Baunsgaard præciserede, at man ikke kan opfatte dette her så firkantet, som det er formuleret i lovteksten.

Det, vi gerne vil, er at foretage en præcisering af udlændingeloven. Det går egentlig ikke videre end det. Vi havde den opfattelse, at de præciseringer, som vi ønsker at foretage, er helt i overensstemmelse med det, som flertallet mente her i salen.

Vi vil gerne tydeliggøre, at der i udvisningssager skal lægges større vægt på udlændinges tilhørsforhold til det danske samfund, og vi vil præcisere, at der skal tages hensyn til ægtefælle, samlever eller børn, sådan at en udvisning ikke samtidig bliver en hård straf mod sagesløse, som disse nærtstående familiemedlemmer vel må siges at være. Det er derfor, vi foreslår, at hensynet tages specielt frem i selve lovteksten. Det skulle ikke gerne være nogen ændring i forhold til de intentioner, som loven har.

Endelig opfatter vi det som nævnt som meget urimeligt, at en udlænding med f.eks. 2 gange 6 års ophold skal være ringere stillet end en udlænding med 7 eller 8 års samlet ophold.